

UCHWAŁA NR XXVI/17/21
RADY MIEJSKIEJ W JAWORZYNIE ŚLĄSKIEJ

z dnia 24 czerwca 2021 r.

w sprawie niedochodzenia należności o charakterze cywilnoprawnym z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

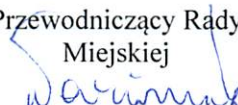
Na podstawie art. 59a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 305) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 poz. 713 z późn. zm.) w związku z art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tj. Dz. U. z 2021 r., poz. 424) uchwała się, co następuje:

§ 1. Postanawia się nie dochodzić należności przypadających Gminie Jaworzyna Śląska oraz jej jednostkom organizacyjnym z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia.

§ 2. W przypadku, gdy kwota należności w sumie przekroczy wysokość zwolnionej kwoty, powyższa rekompensata przysługuje od każdej niezapłaconej części.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Jaworzyny Śląskiej.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Artur Nazimek

Uzasadnienie do uchwały Nr XXVI/17/21

Rady Miejskiej w Jaworzynie Śląskiej

z dnia 24 czerwca 2021 r.

Burmistrz Jaworzyny Śląskiej przedkłada Radzie Miejskiej Jaworzyny Śląskiej projekt uchwały w sprawie niedochodzenia należności z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, stanowiącej równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu albo większa od tego świadczenia.

Stosownie do treści art. 42 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, jednostki sektora finansów publicznych są obowiązane do ustalania przypadających im należności pieniężnych, w tym mających charakter cywilnoprawny oraz terminowego podejmowania w stosunku do zobowiązanych czynności zmierzających do wykonania zobowiązania. Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w art. 10 ust. 1 pkt 1 stanowi, że wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 (odsetki w transakcjach handlowych) lub art. 8 ust. 1 (odsetki w transakcjach, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny), przysługuje od dłużnika, bez wezwania, rekompensata za koszty odzyskiwania należności, stanowiąca równowartość kwoty 40 euro – gdy wartość świadczenia pieniężnego nie przekracza 5000 złotych. Równowartość kwoty rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1, jest ustalana przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne (art. 10 ust. 1a).

Ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych w art. 8 pkt 2 znowelizowany został przepis art. 59a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, dotyczący niedochodzenia drobnych należności cywilnoprawnych przypadających jednostce samorządu terytorialnego. Nowe brzmienie tego przepisu umożliwia organowi stanowiącemu jednostkę samorządu terytorialnemu postanowić o niedochodzeniu należności rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych - jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia.

Wierzyciel nabywa prawo do rekompensaty, o której mowa wyżej od dłużnika w przypadku niedotrzymania przez niego terminu zapłaty określonym w umowie. Uprawnienie do uzyskania rekompensaty w wysokości równowartości kwoty 40 euro przysługuje od każdej niezapłaconej w terminie należności lub jej części niezależnie od jej wysokości. Zdarzają się sytuacje, że rekompensata 40 euro jest równa, albo nawet większa od należności głównej a więc dochodzenie tej należności może okazać się działaniem nieracjonalnym oraz zbyt restrykcyjnym.

Mając powyższe na uwadze podjęcie uchwały jest zasadne.

BURMISTRZ
Grzegorz Grzesiorzowicz